

§ 4. (1) Celem ustalenia okoliczności, mających znaczenie dla stwierdzenia prawa do świadczeń z powodu wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej oraz wysokości tych świadczeń, zarządy gmin na żądanie ubezpieczalni społecznej lub Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków przeprowadzają odpowiednie dochodzenia. Przy przeprowadzaniu tych dochodzeń zarządy gmin obowiązane są stosować się do wskazówek ubezpieczalni społecznej i Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków.

(2) Zarządy gmin badają również z własnej inicjatywy, czy w poszczególnych przypadkach nie zachodzi bezprawne korzystanie ze świadczeń, i zawiadamiają o swych spostrzeżeniach ubezpieczalnię społeczną.

§ 5. Tytułem wynagrodzenia gminy otrzymują 2% od sumy pobranych przez nie składek.

§ 6. Na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego we wszystkich przypadkach, w których w myśl rozporządzenia niniejszego właściwa jest ubezpieczalnia społeczna, właściwy jest oddział Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków w Chorzowie.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*

3.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 24 grudnia 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o obniżeniu należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej z tytułu pożyczek, udzielonych na podstawie ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o państwowym funduszu kredytu na meljoracje rolne.

Na podstawie art. 4 i 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o obniżeniu zadłużenia gospodarstw rolnych z tytułu należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 842) oraz art. 15 ust. (2) ustawy z dnia 9 marca 1932 r. o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 40, poz. 364) zarządza się co następuje:

§ 1. Należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej z tytułu pożyczek, udzielonych na podstawie ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o państwowym funduszu kredytu na meljoracje rolne (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 609), w stosunku do dłużników, nie należących do kategorii, wymienionych w art. 1 ust. (1) pkt. 3) — 6) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o obniżeniu zadłużenia gospodarstw rolnych z tytułu należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 842), umarza się według zasad ustalonych w art. 1 ust. (1) pkt. 3) — 6) powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r.

§ 2. Sumę ogólną należności z tytułu wszystkich pożyczek, udzielonych na podstawie ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 609), podlegającą obniżeniu zgodnie z przepisami art. 1 ust. (1) pkt. 3) — 6) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 842), ustala się po uwzględnieniu wpłat, dokonanych w roku 1933, wraz z oprocentowaniem i dodatkiem administracyjnym w łącznej wysokości 4% w stosunku rocznym, obliczonymi do dnia 31 grudnia 1934 r. od sumy zadłużenia, ustalonego na dzień 2 stycznia 1933 r.

§ 3. Warunki spłaty należności, wymienionych w § 2, ustala się, jak następuje:

1) oprocentowanie wraz z dodatkiem administracyjnym, poczynając od dnia 1 stycznia 1935 r., wynosi 3% w stosunku rocznym;

2) okres spłaty pożyczki w równych ratach amortyzacyjnych, poczynając od dnia 1 stycznia 1937 r., wynosi lat 30 z zachowaniem postanowienia pkt. 3);

3) rata roczna nie może być niższa, niż 20 zł od jednego dłużnika;

4) w latach 1935 i 1936 dłużnicy uiszczą tylko oprocentowanie w ratach półrocznych, płatnych 1 kwietnia i 1 października każdego roku;

5) wpłaty, dokonane w roku 1934, zalicza się przede wszystkim na kolejne raty, wymienione w pkt. 4); kwoty tych wpłat, przekraczające oprocentowanie, zalicza się na zmniejszenie sumy dłużnej według stanu na dzień 31 grudnia 1936 r.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 5. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc obowiązującą § 7 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 21 września 1934 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie ulg przy spłacie należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 818).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

4.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 31 grudnia 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o wysokości opłat za dozór kotłów parowych, należących do właścicieli prywatnych, zlecony przez władze państwowe Stowarzyszeniom Dozoru Kotłów.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 303) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty roczne za dozór kotłów, należących do właścicieli prywatnych oraz dzierżawionych od władz państwowych przez osoby prywatne, w przypadku gdy właściciel lub dzierżawca nie są

członkami Stowarzyszenia Dozoru Kocioł, a Stowarzyszenie wykonywa dozór na zlecenie władz państwowych, ustala się w następującej wysokości od każdego kotła:

a) na terenie działalności Stowarzyszeń Dozoru Kocioł w Warszawie i Poznaniu:

za kocioł o powierzchni ogrzewalnej:

do	2 m ²	—	zł	40.—
ponad	2 m ² do 20 m ²	—	"	60.—
"	20 " " 50 "	—	"	80.—
"	50 " " 100 "	—	"	105.—
"	100 " " 200 "	—	"	145.—
"	200 " " 300 "	—	"	190.—
"	300 " " 400 "	—	"	235.—
"	400 " " 500 "	—	"	280.—
"	500 " " 600 "	—	"	320.—
"	600 "	—	"	360.—

b) na terenie działalności Stowarzyszenia Dozoru Kocioł Parowych w Katowicach:

za kocioł o powierzchni ogrzewalnej:

do	2 m ²	—	zł	30.—
ponad	2 m ² do 20 m ²	—	"	45.—
"	20 " " 50 "	—	"	60.—
"	50 " " 100 "	—	"	80.—
"	100 " " 200 "	—	"	110.—
"	200 " " 300 "	—	"	140.—
"	300 " " 400 "	—	"	175.—
"	400 " " 500 "	—	"	210.—
"	500 " " 600 "	—	"	240.—
"	600 "	—	"	270.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1935 r. Jednocześnie traci moc rozporządzenie z dnia 15 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1006) oraz z dnia 30 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 759).

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

5.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 14 grudnia 1934 r.

w sprawie złożenia przez Czechosłowację dokumentu ratyfikacyjnego konwencji z dnia 12 października 1929 r. o ujednostajnieniu niektórych prawideł, dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu postanowień art. 37 konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł, dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisanej wraz z protokołem dodatkowym w Warszawie dnia 12 października 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 8, poz. 49) złożony został w archiwum Ministerstwa Spraw Zagranicznych w Warszawie dnia 17 listopada 1934 r.

w imieniu Rządu Republiki Czeskosłowackiej dokument ratyfikacyjny powyższej konwencji wraz z protokołem dodatkowym.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

6.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 15 grudnia 1934 r.

w sprawie złożenia przez Francję dokumentu ratyfikacyjnego konwencji z dnia 30 marca 1931 r. o ujednostajnieniu znaków drogowych.

Podaje się niniejszem do wiadomości, zgodnie z komunikatem Sekretarza Generalnego Ligi Narodów, że w wykonaniu postanowień art. 8 konwencji o ujednostajnieniu znaków drogowych, podpisanej w Genewie dnia 30 marca 1931 r. wraz z załącznikiem (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 87, poz. 791) został złożony Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów dnia 11 października 1934 r. w imieniu Rządu Francuskiego dokument ratyfikacyjny wspomnianej konwencji. Powyższa ratyfikacja została dokonana z zastrzeżeniem, że Francja nie bierze na siebie żadnego zobowiązania, co się tyczy Algierji, kolonii, protektoratów i terytorjów mandatowych.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

7.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 15 grudnia 1934 r.

w sprawie złożenia przez Łotwę dokumentu ratyfikacyjnego konwencji i statutu z dnia 9 grudnia 1923 r. o ustroju międzynarodowym kolei żelaznych.

Podaje się niniejszem do wiadomości, zgodnie z komunikatem Sekretarza Generalnego Ligi Narodów, że, w myśl postanowień art. 4 konwencji o ustroju międzynarodowym kolei żelaznych, podpisanej wraz ze statutem i protokołem podpisania w Genewie dnia 9 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 73, poz. 663), został złożony Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów dnia 8 października 1934 r. w imieniu Rządu Łotewskiego dokument ratyfikacyjny powyższej konwencji i protokołu podpisania.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*